9 Σεπτεμβρίου 2014

Σε κάθε περίπτωση επιβάλλεται η προσευχή- Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Φωτο:pogonisko.wordpress.com

Σ’ ένα μοναστήρι του Αγίου Όρους, το γνωρίζετε, ιδιόρρυθμο ήτανε. Είπε ο παπάς στον αγωγιάτη:

— Κύριε Δημήτριε, μου φέρνεις και μένα πέντε-δέκα φορτία ξύλα, να κάψω τον χειμώνα;

— Θα σου φέρω, παπα-Εφραίμ. Έφερε.

— Φέρ’ τα από ‘δω.

— Όχι από ‘κεϊ, το ζώο φοβάται, Γέροντα.

— Φέρ’ τα από ‘δω, ντε. Μαλώσανε.

— Ασυγχώρητος.

— Κι εσύ ακοινώνητος.

Έφυγε ο αγωγιάτης πήγε απάνω στο βουνό. Ο παπάς τώρα τι πρέπει να κάνει; Μπορεί να λειτουργήσει, να φέρει σε αδιαφορία, ότι εγώ είχα δίκιο; Όχι. Μπορεί να λειτουργήσει; Όχι. Τί να κάνει. Τώρα μάχονται δύο: «Καλά, αύριο που θα ‘ρθει -γιατί ήτανε βραδάκι-, αύριο που θα ‘ρθει ο αγωγιάτης, του λέω ότι να με συγχωρέσει». Ο άλλος λέει: «Καλά, αν δεν έρθει ο αγωγιάτης αύριο κι έλαβε ένα τηλεγράφημα από τη γυναίκα του να πάει ότι το παιδί αρρώστησε, τι θα κάνεις;» Πάτερ, εδώ είναι ο θησαυρός του καλογήρου. Προσευχή.

— Παναγία μου, τι να κάνω; (Το Ιβήρων ήταν το μοναστήρι.)

— Παναγία Πορταΐτισσα, τι να κάνω, βοήθησε με. Κεραυνοβόλος έρχεται η πληροφορία, η έμπνευση, να πούμε, η παρουσία της Παναγίας.

Όλοι μας ξέρομε ότι τα μοναστήρια τα Αγιορείτικα, όταν βασιλεύει ο ήλιος κλείνουνε. Έχουν όμως κι ένα πορτάκι μικρό τόσο, που εν καιρώ, σπάνια το ανοίγουν αυτό. Ανάβει λοιπόν ο παπάς το φανάρι του, περνάει απ΄ το πορτάκι κι ανεβαίνει απάνω στο βουνό.

— Καλησπέρα σας.

— Καλώς τον παπά.

— Ευλογημένε κύριε Δημήτρη, να με συγχωρέσεις.

— Θεός σχωρέσου. Συγχώρεσε με κι εσύ. Συγχωρεθήκανε και κατέβηκε κάτω ο παπάς πάλι και λειτούργησε την άλλη μέρα. Βλέπετε ότι σε κάθε περίπτωση επιβάλλεται η προσευχή. Δεν μπορείς εκείνην την ώρα τι να κάνεις, σαστίζεις δεν ξέρεις τι να κάνεις. «Παναγία μου, τι να κάνω;» Και σε βοηθάει η Παναγία. Δεν μπορείς, πάτερ, να λειτουργήσεις. «Μή τα αμαρτήματά μου κωλύσωσι ενθάδε παραγενέσθαι το Άγιόν Σου Πνεύμα».

Πάτερ μου, λειτουργάμε, μεταλαμβάνομε, η χάρις κατέρχεται, αλλά «μή εις κρίμα ή εις κατάκριμα», το λέμε κι αυτό.

Πηγή: *Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α’ έκδοση 2000.*